

f.eks. udbytte. Det bundne beløb bliver først frigjort, når opreguleringerne realiseres ved salg af aktiverne, eller hvis aktiverne nedreguleres efterfølgende.

§ 38, stk. 1, om investeringsvirksomheder bygger på artikel 60 i 4. direktiv. Bestemmelsen om landbrugsvirksomheder m.v. i § 38, stk. 2, er i overensstemmelse med artikel 42 e og 42 f. Direktivets artikel 42 f fastsætter alene, at når et aktiv måles i henhold til artikel 42 e, skal ændringen i værdien indgå i resultatopgørelsen. Direktivet stiller ikke krav om, at der sker binding af det opregulerede beløb. På samme måde er der ikke tale om bindingspligt af opreguleringerne efter artikel 60.

Af de grunde, der er anført i afsnit 3.1.5 under almindelige bemærkninger, foreslås det, at bindingskravet i § 38, stk. 5, for virksomheder i regnskabsklasse B ophæves.

Ændringen gælder tillige for virksomheder i regnskabsklasse C og D via henvisningsreglerne i henholdsvis § 78, stk. 1, 4. pkt., og § 102, stk. 1, 3. pkt.

Som en konsekvens af ophævelsen af bindingskravet i § 38, stk. 5, udgår posterne »Reserve for dagsværdi på investeringsaktiver« og »Reserve på dagsværdi for biologiske aktiver« i regnskabskemaerne i lovens bilag 2 (forslagets § 1, nr. 68 og 69).

Til nr. 17 og 18

Virksomheden skal i henhold til den gældende bestemmelse i § 43 a, stk. 4, op- eller nedskrive værdien af kapitalandelene med dattervirksomhedernes og de associerede virksomheders resultat og eventuelle bevægelser i deres regnskabsmæssige indre værdi, der ikke indgår i deres resultat. Det samlede beløb for alle dattervirksomheder og associerede virksomheder skal bindes på egenkapitalen. Bindingsbeløbet reduceres med udbytte, der modtages fra dattervirksomhederne og de associerede virksomheder.

Bestemmelserne om anvendelse af indre værdis metode bygger på de internationale regnskabsstandarder, IFRS. Den i lovens § 43 a, stk. 4, anførte metode svarer til bestemmelserne herom i IAS 28.

Selvom det ikke fremgår udtrykkeligt af lovteksten, hvorvidt det resultat efter indre værdis metode, som indregnes i resultatopgørelsen, skal være før eller efter skat, skal resultatet dog - på samme måde som efter IAS 1 - præsenteres således, at resultatet vises efter skat.

Baggrunden for, at resultatet skal vises efter skat, er, at indre værdis metode er en såkaldt én-linjes konsolidering. Hvis resultatet vises før skat, ville skatteomkostningen skulle indregnes under skatteposten

længere nede i resultatopgørelsen. Derved ville dattervirksomhedernes og de associerede virksomheders resultat i stedet blive vist i to poster, hvilket imidlertid ikke er muligt efter loven. Loven hjemler således ikke mulighed for, at visse poster fra dattervirksomheden - her skatteomkostningen - kan flyttes til særlige poster i modervirksomhedens resultatopgørelse. Det er således ikke muligt at vise dattervirksomhedens og den associerede virksomheds skat som en skatteomkostning eller disse virksomheders ekstraordinære poster selvstændigt i modervirksomhedens resultatopgørelse. Disse oplysninger kan dog specificeres i en note.

Ved udtrykket »eventuelle bevægelser i deres regnskabsmæssige indre værdi, der ikke indgår i deres resultat« forstås eksempelvis, at en opskrivning af materielle anlægsaktiver i dattervirksomheden medfører, at værdien af kapitalandelene i modervirksomheden skal opskrives.

De foreslåede ændringer af § 43 a, stk. 5, præciserer, at det er en eventuel samlet nettoopskrivning af kapitalandelene efter § 43 a, stk. 4, som skal overføres til en særlig reserve, der ikke kan anvendes til udbytte eller udlodning. Ændringen medfører, at det nu klart fremgår, at det er den samlede nettoopskrivning - og ikke årets nettoopskrivning - som skal bindes.

Den indre værdis reserve er en nettoreserve, der opgøres samlet på grundlag af alle dattervirksomheders og associerede virksomheders resultat, opskrivninger, udbytte m.v. Den indre værdis reserve kan ikke indgå med en negativ værdi på egenkapitalen. I den situation indgår den til 0.

Det vil dog være nødvendigt for virksomhederne internt at holde styr på størrelsen af den negative reserve, eftersom den negative værdi først skal udlignes (»forbruges«), inden bindingspligten igen indtræder. Dette er en konsekvens af, at reserven er en nettoreserve, og at det er en eventuel samlet nettoopskrivning, der skal bindes.

Årets eventuelle nettonedskrivning af kapitalandelene efter § 43 a, stk. 4, overføres til fradrag i en tidligere indregnet positiv reserve, hvis reserven kan rumme beløbet og efter fradraget for nettonedskrivningen fortsat er positiv eller nul. Et eventuelt overskydende beløb, der ikke kan indeholdes i reserven, skal indregnes i de frie reserver, som dermed reduceres. Reserven for nettoopskrivning efter indre værdis metode kan således ikke optages med negativt beløb.

Frasælges en dattervirksomhed eller en associeret virksomhed, skal den del af reserven, som hidrører fra den pågældende virksomhed, opløses. En realisation af en underskudsvirksomhed skal dog ikke forøge re-